

РЕШЕНИЕ

№ 431

гр. Велико Търново, 08.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВЕЛИКО ТЪРНОВО, XVII СЪСТАВ, в публично заседание на осми февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: АННА ДИМОВА

при участието на секретаря КРИСТИНА ЯНК. ЛАЛОВА
като разгледа докладваното от АННА ДИМОВА Гражданско дело №
20234110102607 по описа за 2023 година

и за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството по делото е образувано по предявени от "А1 България" ЕАД - град София срещу И. Г. Б. кумулативно, обективно съединени иски с правно основание чл. 422, ал. 1 ГПК, във връзка с чл. 79, ал. 1, чл. 86, ал. 1 и чл. 92, ал. 1 от Закона за задълженията и договорите. Процесуалният представител на дружеството развива съображения, че между страните е сключен договор за електронни съобщителни услуги и устройство на изплащане идентифициран с неговия уникален номер 505687124 от 29.01.2020 година със системен партиден номер M6475785, като към него са сключени съответните Приложения № 1, с които са уговорени следните услуги с тарифни планове без ДДС, както следва: Мобилна услуга A1 Net Box за тел. номер 359989737618 на стойност 15.99 лева и Мобилна услуга A1 SURF XS за тел. номер 359886148985 на стойност 13.99 лева. Твърди, че към горепосочените договори на ответникът е закупил на изплащане Таблет PrestigioWIZE 34374G 1GB/8GB Bla – с договор от 27.02.2020 година за изплащане с първоначална вноса в размер на 1.98 лева и 23 последователни равни месечни вноски в размер на в същия размер. Посочва, че за периода от 16.05.2020 година до 15.10.2020 година дружеството е изпълнявало задълженията си по договорите, но ответникът не е заплатил задълженията си в сроковете, съгласно договора и Общите условия на „А1 България“ ЕАД и е натрупал просрочени задължения за неплатени месечни абонаментни такси и ползвани

електронни съобщителни услуги на обща стойност 159.91 лева, за които са издадени 5 броя фактури, описани в исковата молба, както и задължения за устройството на изплащане, за посочения период общо в размер на 37.62 лева. В тази връзка на 13.11.2020 година договор № 505687124 със системен партиден номер М6475785 е прекратен поради неплащане продължило повече от 124 дни съгласно ОУ и е начислена неустойка в общ размер на 356.55 лв. Твърди, че ответникът дължи и мораторна лихва, начислена върху посочените суми в размер на 144.42 лева за периода от 05.07.2020 година до 15.06.2023 година. Посочва, че за посочените задължения дружеството се е снабдило със Заповед за изпълнение по Ч.гр.д. № 1849/2023 година на ВТРС, връчена на длъжника по реда на чл. 47, ал. 5 ГПК. Направено е искане да бъде прието за установено по отношение на И. Г. Б. дължи на "А1 България" ЕАД - град София сумата в размер на 698.61 лв. - главница, представляваща неизпълнени задължения за периода 16.05.2020г. – 15.10.2020г. по Договор за електронни съобщителни услуги и устройство на изплащане с партиден № М6475785 като част от Рамков договор № 505687124, от която сумата в размер на 159.91 лв. – неплатени суми за ползвани и неплатени електронни съобщителни услуги; сумата в размер на 37.62 лв. – неплатени суми за устройство по договор за продажба на изплащане; сумата в размер на 356.55 лв. – неустойка при прекратяване на договора и сумата в размер на 144.42 лв. – мораторна лихва за периода от 05.07.2020 година до 15.06.2023г., ведно със законната лихва върху главницата от датата на подаване на заявлението – 26.06.2023 година до окончателното ѝ плащане, за които сума е издадена Заповед № 726 за изпълнение на парично задължение от 27.06.2023 година по Ч.гр.д. № 1849/2023 година на ВТРС. Претендира да бъдат присъдени направените от дружеството разноски по делото както в исковото, така и в заповедното производство.

Препис от исковата молба е връчен на назначения на ответника особен представител по делото, който в срока по чл. 131, ал. 1 ГПК е депозирал отговор на исковата молба, с който оспорва изцяло предявените по делото искове. Посочва, че по делото не е представен договорът, въз основа на който ищецът претендира процесните суми. Твърди, че приложените към исковата молба фактури не са годно доказателства да установят вземането по тях. Освен това фактурите представляват само и единствено покана за плащане. Оспорва и дължимостта на претендираната неустойка. Направено е искане предявените искове да бъдат отхвърлени.

Съдът, като взе предвид становищата на страните и представените по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

От приложените по делото заверени копия на Договор № 505687124 от 29.01.2020 година и Приложение № 1 от 29.01.2020 година към Договор № 505687124 /л. 6-гръб и л. 8 гръб – 9 гръб/ се установява, че на посочената дата между страните е сключен договор за електронни съобщителни услуги, с който на клиента е предоставен предоставено ползването на услугата А1 Net Box 25, с месечна абонаментна такса

15.99 лева и стойността на ползваните допълнителни услуги извън тарифния план за мобилен номер 0989737618, за SIM карта 8935901187037107012. С Приемо-предавателен протокол за крайно устройство, такова е предоставено за ползване към договор за услуги от 29.01.2020 година /л. 10/.

Видно от материалите по делото на 07.02.2020 година между страните е сключен и Договор № 505687124, ведно с и Приложение № 1 от 07.02.2020 година към Договор № 505687124 /л. 7 и л. 10 гръб – 12/, от който е видно, че на посочената е сключен и договор за електронни съобщителни услуги, с който на клиента е предоставено ползването на услугата А1 Сърф XS Февруари 2020 2г. с месечна абонаментна такса 13.99 лева и стойността на ползваните допълнителни услуги извън тарифния план за мобилен номер 0886148985, за SIM карта 8935901187059773725.

На същата дата – 07.02.2020 година между страните е сключен и Договор за продажба на изплащане № 5056871214, към който е представен и Приемо-предавателен протокол за закупено крайно устройство от 07.02.2020 година и Гаранционна карта № 490942816 от 07.02.2020 година /л. 7-гръб и 5-6/, с който на клиента е предоставено устройство Таблет PrestipioWIZE 34374G 1GB/8GB Bla с обща цена в размер на 47.52 лева, като при подписване на договора купувачът е заплатил първоначална вноска в размер на 1.98 лева, а остатъкът от цената в размер на 45.54 лева страните са уговорили да бъде заплатена на 23 броя месечни вноски в размер, посочен в договора. Видно от приемо-предавателния протокол от същата дата, купувачът е получил устройството, предмет на договора.

По делото са приложени и Фактура № ***** от 19.06.2020 година; Фактура № 0414687322 от 20.07.2020 година; Фактура № 0416238932 от 19.08.2020 година; Фактура № ***** от 21.09.2020 година; Фактура № 0419731717 от 19.10.2020 година и Фактура № 0421343880 от 19.11.2020 година /л. 35 – 37/, както и ОУ на „А1 България“ ЕАД /л. 14-34/.

От приложеното по делото Ч.гр.д. № 1849 по описа на Районен съд - Велико Търново за 2023 година се установява, че във връзка с подадено Заявление за издаване на заповед за изпълнение по чл. 410 ГПК на 27.06.2023 година е издадена Заповед № 726 за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК срещу длъжника И. Г. Б. за сумата в размер на 554.08 лева - главница, за сумата в размер на 144.53 лева – мораторна лихва в общ размер от датата, представляваща първи ден на забавата за всеки отделен документ до 25.06.2023 година, ведно със законната лихва върху сумата, считано от датата на подаване на заявлението в съда – 26.06.2023г. до окончателното изплащане, както и за сумата в размер на 505.00 лева – направени разноски по делото. Заповедта за изпълнение е връчена на длъжника, по реда на чл. 47, ал. 5 ГПК, поради което и на основание чл. 415, ал. 1, т. 2 ГПК на заявителя е указано, че може да предяви иск за вземането си.

От така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

Предявеният иск за установяване вземането на ищцовото дружество към ответника е процесуално допустим, доколкото е предявен в срока, предвиден в чл. 415, ал. 1 ГПК от кредитор, в чиято полза е издадена заповед за изпълнение, връчена на длъжника по реда на чл. 47, ал. 5 ГПК и има за предмет посочените в заповедта за изпълнение вземания.

Предмет на установителния иск по чл. 422 ГПК е установяване съществуването на вземането, за което е издадена заповед за изпълнение на посоченото в нея основание. В този смисъл, за да бъде уважен предявеният по делото иск е необходимо в условията на пълно и главно доказване ищецът да установи наличието на валидно облигационно правоотношение между страните по приложените договор за електронни съобщителни услуги и договори за продажба на изплащане, че е изправна страна по тях, т.е. че е осигурил достъп на абоната до договорените електронни съобщителни услуги, съответно - че му ги е предоставил, както и че е предоставил закупената на изплащане вещ, наличието на предпоставките пораждащи начисляването на неустойка по договорите, както и размера на претендираните вземания.

Настоящият съдебен състав приема, че от събраните по делото доказателства се установява наличието на валидни облигационни правоотношение между страните по делото по сключени между тях Договор № 505687124 от 29.01.2020 година и Приложение № 1 от 29.01.2020 година за мобилен номер 0989737618 и Договор № 505687124, ведно с и Приложение № 1 от 07.02.2020 година за мобилен номер 0886148985, по които ответникът има качеството абонат и потребител на мобилни услуги по смисъла на § 1, т. 1 и т. 49 от ДР на ЗЕС, както и по Договор за продажба на изплащане от 07.02.2020 година. Видно от приложените договори и приложения, операторът е предоставил на абоната посочените услуги по тарифен план, посочен в тях и описан по-горе, срещу задължението на абоната за заплащането им, ведно с цените на ползваните от него допълнителни услуги, когато те не са включени в съответния тарифен план. Изрично в самите договори е посочено, че „Абонатът декларира, че е запознат и е съгласен с приложимите ОУ“. На следващо място, видно от самите приложения към договорите, операторът е предоставил на ответника СИМ картите със съответния и посочен изрично номер, с което е изпълнил задължението си да осигури достъп на последния до своята мобилна мрежа и до договорените далекосъобщителни услуги - чл. 23 б. "б" от ОУ. Предоставянето на уговорените с договорите мобилни услуги се установява и от приложените фактури, които представляват извлечение от автоматизираната система на оператора за ползваните услуги. Осигуряването на достъп до мобилната мрежа и до договорените услуги от страна на ищеца е породило насрещното задължението на ответника да заплати дължимите за това месечни такси по тарифните планове, както и цената на

допълнително използваните услуги, които не са включени в тях. В този смисъл, независимо дали ответникът реално е използвал предоставените му услуги по сключените договори, той дължи на оператора месечните абонаментни такси в размерите, които са уговорени и които са посочени по-горе за използване на използваните от него мобилни номера 0989737618 и 0886148985.

Видно от приложените по делото по делото фактури за ползваните от ответника услуги са начислени следните суми: За периода от 16.05.2020 година до 15.06.2020 година е начислена сумата в размер на 34.94 лева - за месечни абонаментни такси и използвани услуги, както и за вноса за изплащане на стоки в размер на 1.98 лева. За периода от 16.06.2020 година до 15.07.2020 година е начислена сумата в размер на 29.98 лева - за месечни абонаментни такси и използвани услуги, както и за вноса за изплащане на стоки в размер на 1.98 лева. За периода от 16.07.2020 година до 15.8.2020 година е начислена сумата в размер на 29.98 лева - за месечни абонаментни такси и използвани услуги, както и за вноса за изплащане на стоки в размер на 1.98 лева. За периода от 16.08.2020 година до 15.09.2020 година е начислена сумата в размер на 37.93 лева - за месечни абонаментни такси и използвани услуги, както и за вноса за изплащане на стоки в размер на 1.98 лева. За периода от 16.09.2020 година до 15.10.2020 година е начислена сумата в размер на 27.08 лева - за месечни абонаментни такси и използвани услуги, както и за вноса за изплащане на стоки в размер на 1.98 лева. За периода от 16.10.2020 година до 15.11.2020 година е начислена сумата единствено в размер на 27.72 лева - за вноски за изплащане на стоки. По делото липсват както твърдения, така и каквито и да е доказателства ответникът да е изпълнил задължението си за плащане на посочените в тях суми, включително на вноските на изплащане, дължими за целия срок на договора, поради което за посочените отчетни периоди дължи на ищеца за абонаментни такси по договорите за електронни съобщителни услуги сумата в размер на 159.91 лева, както и сумата в размер на 37.62 лева по договора за продажба на изплащане.

При възникване на облигационните отношения ответникът е декларирал, че е запознат с Общите условия за взаимоотношенията между на „А1 България” ЕАД с потребителите и с ценоразписа на мобилния оператор. С т. 54.12 от Общите условия, на ищеца е предоставена възможност едностранно да прекрати договора с потребителя на електронни съобщителни услуги при забава в плащане на задълженията му над 124 дни.

Видно от приложенията към договорите – т. 7.1, при предсрочно прекратяване на договора по вина или по инициатива на потребителя, страните са уговорили заплащане на неустойка в размер на месечните абонаментни такси, дължими за абонамента, по техния стандартен размер, без отстъпка, до изтичане на съответния срок на ползване, като ако абонатът е физическо лице, максималният размер на

неустойка не може да надвишава трикратния размер на месечните абонаментни такси за услугите на срочен абонамент и по техния стандартен размер без отстъпка, в тази хипотеза, в допълнение на посочената неустойка за предсрочно прекратяване абонатът дължи на оператора и възстановяване на част от стойността на отстъпките от абонаментните планове и от пазарните цени на крайните устройства, съответстваща на оставащия срок на ползване по съответния абонамент.

В тази връзка настоящият съдебен състав приема, че клаузите, които уреждат дължимостта на неустойки по договорите са действителни и валидно обвързват страните по тях, доколкото не противоречат на морала и добрите нрави, и имат компенсаторен характер. Предвидени са да обезщетят вредите на доставчика от неизпълнението на поетите от абоната задължения, като в част от тях предварително страните са определили размера на същите, който не може да надвишава трикратния размер на стандартните месечни вноски по всеки от договорите /приложенията/. Ограничени до трикратния размер на месечните абонаменти тази неустойка не нарушават принципите на добросъвестността и на забраната за неоснователното обогатяване и съответстват на присъщите за неустойката обезпечителна, обезщетителна и санкционна функции. В този смисъл настоящият съдебен състав приема, че уговорените в договорите и неустоечни клаузи не са нищожни и валидно обвързват ответника, съответно - могат да бъдат основание за начисляването на неустойка от страна на оператора, стига обаче да са се осъществили всички елементи от фактическия ѝ състав, очертан по волята на страните. Необходимо условие за възникването на правото на неустойка е прекратяване на договорите за електронни съобщителни услуги преди изтичане на първоначално определения срок. Както бе посочено по-горе, съдът приема, че от събраните доказателства безспорно се установява, че ответникът не е платил в срок дължимите от него абонаментни такси и предоставени услуги, за което са издадени съответните фактури. Съгласно т. 26.5 от ОУ плащането по фактурите следва да бъде извършено в 15-дневен срок. По делото липсват както твърдения, така и каквито и да е доказателства ответникът да е изпълнил задълженията си за плащане на фактурираните месечни абонаментни такси и използвани от него услуги, както и месечните вноски по договора за продажба на изплащане, което е основание за едностранно прекратяване на договорите и от страна на оператора /т. 54.12 от Общите условия/. В случая страните не са уговорили специален ред за прекратяване на облигационната връзка между тях, поради което са приложими общите правила на чл. 87, ал. 1 ЗЗД за срока и формата на извършване на действията. Неизпълнението на договорно задължение по причина, за която длъжникът отговаря, включително неплащането на възникнали задължения през предварително определен срок в договора е основание за развалянето му /чл. 87, ал. 1 ЗЗД/. Процесните договори са сключени в писмена форма, което от своя страна задължава кредитора да извърши изявлението за прекратяването им в същата форма, като преди

това даде подходящ срок за изпълнение. По аргумент от разпоредбата на чл. 14, ал. 1 ЗЗД, за да породи действие това едностранно волеизявление на ищеца, то следва да достигне до ответника. По делото нито се твърди, нито се доказва ищецът да е отправил нарочно волеизявление за прекратяване на процесните договори преди изтичане на срока им, за което абонатът да е уведомен, нито пък да му е представлявал подходящ срок за изпълнение на задълженията на абоната. Предвид изложеното, настоящият съдебен състав приема, че по делото не се установява предсрочно прекратяване на договорите за електронни съобщителни услуги и за продажба на изплащане, поради което в ползва на ищцовото дружество не е възникнало претендираното вземане за неустойки.

Както бе посочено по-горе с изтичането на срока, предвиден в т. 26.5 от ОУ за плащане на процесните задължения и по аргумент от разпоредбата на чл. 84, ал. 1 ЗЗД потребителят изпада в забава и без покана, като дължи заплащане на лихва за забава върху непогасената главница. Изчислена от съда по реда на чл. 162 ГПК, чрез използване на он-лайн калкулатор, съдът намира акцесорната претенция за обезщетение за забава за доказана в размер на 56.39 лева за периода от 05.07.2020 година, съответно от изтичането на 15-дневен срок от издаването на всяка следваща фактура до 15.06.2023 година.

Мотивиран от всичко изложено по-горе съдът намира, че предявеният по делото установителен иск с правно основание чл. 422 ГПК се явява основателен и доказан за сумата в размер на 197.53 лева – главница, от която сумата в размер на 159.91 лева, представляваща неизпълнено задължение за по договори за електронни съобщителни услуги от 29.01.2020 година и от 07.02.2020 година и сумата в размер на 37.62 лева по договора за продажба на изплащане от 07.02.2020 година, както и за сумата в размер на 56.39 лева – обезщетение за забава за периода от 05.07.2020 година, съответно от изтичането на 15-дневен срок от издаването на всяка следваща фактура до 15.06.2023 година, ведно със законната лихва върху главницата от датата на подаване на заявлението в съда – 26.06.2023 година до окончателното ѝ изплащане, за които суми е издадена Заповед № 726 за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК от 27.06.2023 година по Ч.гр.д. № 1849/2023г. по описа на Районен съд - Велико Търново.

В останалата част, предявеният по делото иск с правно основание чл. 422 ГПК, за сумата в размер на 356.55 лева - главница, представляваща неустойка за предсрочно прекратяване на договорите за електронни съобщителни услуги от 29.01.2020 година и от 07.02.2020 година и на договора за продажба на изплащане от 07.02.2020 година, както и за сумата в размер на 88.14 лева - обезщетение за забава за периода от 05.07.2020 година, съответно от изтичането на 15-дневен срок от издаването на всяка следваща фактура до 15.06.2023 година, ведно със законната лихва върху главницата от датата на подаване на заявлението в съда – 26.06.2023 година до окончателното ѝ изплащане, за които суми е издадена Заповед № 726 за изпълнение на парично

задължение по чл. 410 ГПК от 27.06.2023 година по Ч.гр.д. № 1849/2023г. по описа на Районен съд - Велико Търново, се явява неоснователен, поради което и като такъв следва да бъде отхвърлен в тази му част.

При този изход на делото претенцията на ищеца за присъждане на разноски, както в исковото, така и в заповедното производство /т. 12 от ТР №4/18.06.2014г. по тълк. дело № 4/2013г. на ОСГТК, на ВКС/ се явява частично основателна. В исковото производство ищецът е доказал извършването на деловодни разноски общо в размер на в размер на 275.00 лева, от които 75.00 лева - внесена държавна такса, 200.00 лева – внесено възнаграждение за особен представител. По правилото на чл. 78, ал. 1 ГПК ответникът следва да бъде осъден да заплати на ищеца разноски съразмерно с уважената част на иска в размер на 99.95 лева, респективно - за заповедното производство дължи заплащането на разноски в размер на 183.55 лева.

Водим от горното, Великотърновският районен съд

РЕШИ:

ПРИЕМА ЗА УСТАНОВЕНО по отношение на **И. Г. Б.** от *, с ЕГН *****, че дължи на **"А1 БЪЛГАРИЯ" ЕАД**, със седалище и адрес на управление град София, ул. „Кукуш“ № 1, с ЕИК 131468980 **сумата в размер на 197.53 лева** /сто деветдесет и седем лева и петдесет и три стотинки/ – главница, от която сумата в размер на 159.91 лева, представляваща неизпълнено задължение за по договори за електронни съобщителни услуги от 29.01.2020 година и от 07.02.2020 година и сумата в размер на 37.62 лева по договора за продажба на изплащане от 07.02.2020 година, **както и сумата в размер на 56.39 лева** /петдесет и шест лева и тридесет и девет стотинки/ – обезщетение за забава за периода от 05.07.2020 година, съответно от изтичането на 15-дневен срок от издаването на всяка следваща фактура до 15.06.2023 година, **ведно със законната лихва** върху главницата от датата на подаване на заявлението в съда – 26.06.2023 година до окончателното ѝ изплащане, за които суми е издадена Заповед № 726 за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК от 27.06.2023 година по Ч.гр.д. № 1849/2023г. по описа на Районен съд - Велико Търново.

ОТХВЪРЛЯ предявения от **"А1 БЪЛГАРИЯ" ЕАД**, със седалище и адрес на управление град София, ул. „Кукуш“ № 1, с ЕИК 131468980 срещу **И. Г. Б.** от *, с ЕГН *****, иск с правно основание чл. 422, ал. 1, във връзка с чл. 79, ал. 1, във връзка с чл. 92, ал. 1 и чл. 86, ал. 1 ЗЗД **за сумата в размер на 356.55 лева** /триста петдесет и шест лева и петдесет и пет стотинки/ - главница, представляваща неустойка за предсрочно прекратяване на договорите за електронни съобщителни услуги от 29.01.2020 година и от 07.02.2020 година и на договора за продажба на изплащане от 07.02.2020 година, **както и за сумата в размер на 88.14 лева**/осемдесет и осем лева и

четиринадесет стотинки/ - обезщетение за забава за периода от 05.07.2020 година, съответно от изтичането на 15-дневен срок от издаването на всяка следваща фактура до 15.06.2023 година, **ведно със законната лихва** върху главницата от датата на подаване на заявлението в съда – 26.06.2023 година до окончателното ѝ изплащане, за които суми е издадена Заповед № 726 за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК от 27.06.2023 година по Ч.гр.д. № 1849/2023г. по описа на Районен съд - Велико Търново, **като неоснователен и недоказан.**

ОСЪЖДА И. Г. Б. от *, с ЕГН *******да заплати на А1 БЪЛГАРИЯ" ЕАД**, със седалище и адрес на управление град София, ул. „Кукуш“ № 1, с ЕИК 131468980 **сумата в размер на 99.95 лева /деветдесет и девет лева и деветдесет и пет стотинки/**, представляваща направените от дружеството в исковото производство съдебни разноси, съразмерно с уважената част на предявените искове, **както и сумата в размер на 183.55 лева /сто осемдесет и три лева и петдесет и пет стотинки/**, представляваща направените от дружеството в заповедното производство съдебни разноси, съразмерно с уважената част на предявените искове.

Препис от решението, след влизането му в сила, да се приложи по частно гражданско дело 1849/2023 година по описа на Районен съд - Велико Търново година.

Препис от решението да се връчи на страните по делото.

Решението подлежи на обжалване пред Окръжен съд - Велико Търново в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Велико Търново: _____